

ՄՕՐՍ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Ամէն անգամ երբ վիճեցրու շղթան
Բախտը կամ մարդեր՝ բիրտ, ապերաւան
Ուզեն անցընել շուրջն իմ հոգիին,
Ուժեքս հաւաքած՝ հարուածով մ'ուժգին

Ես կը խորհակեմ կապանք ու շղթայ,
Երբ թողում մտքիս երկվարն երթայ
Յիշատակին սուրբ՝ հանգուցեալ իմ մօր,
Անով վերսին խոցէ սիրսս խոր:

Քանզի վիճեալուն զլուխն աներկեալն
Համոզուած եմ թէ կորուսն է մօրկան:

ՄՏՍ ԾՈՒԹԻ ՓՇՐԱՆՔՆԵՐ

Մտածումի փերաններ, կայծեր՝ ասեմ առ ասեմ
Քռան մտէս, տուին խոյս թուղթերու նեղ սահմանէն.
Ոմանց կրակը լափեց, ոմանք ձեռ, գոյն փոխեցին,
Մինչ ուրիշներ տեղեցին, եղան նոյնիսկ բազմածին ...:

Շատերը այդ կայծերէն՝ մոռացութեան ծովն անծիր,
Լուծեց ի սպառ, ինչպէս ծովն՝ զանձերն նաւուն ջրամոյն.
Բայց տակաւին կան որոնք դեռ կը սպասեն անձանձի ...
Իսկ ուրիշներ եկան ետ՝ կիսահենդան ու տօգոյն ...:

Իցի՛ւ խոհերն այդ յոգնած՝ քափառուսէն իրենց յար,
Քակէին դուռն ուղեղին պատանիի մ'սիրահար
Գիր ու գրի, խոհերու՝ մեծ ու խորունկ. իցի՛ւ թէ
Օր մը զանոնք զանէի գրի, մը նսր, կազմած էջ,

Մտքիս զաւակն հարազատ ողջունէի անոնց մէջ ...:

1984

Գ. ՀԱՐՏԱՐ